

- Komisija meni, da je vsebina teh pogojev jasna in da bi jih moral DEI spoštovati pa čeprav so strogi, saj zagotavljajo enako obravnavanje ne le ponudnikov, temveč tudi zainteresiranih subjektov, ki bi na tem razpisu lahko sodelovali, če bi vedeli, da bo naročnik uporabil drugačne pogoje, kot jih je sam navedel v razpisu.
- Poleg tega po mnenju Komisije potreba, ki jo navajajo grški organi, po hitri oddaji teh pogodb ne upravičuje tega, da se v postopku oddaje ne spoštujejo pogoji, ki so jih naročniki sami določili.
- Komisija meni, da je Helenska republika kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 4(2) Direktive 93/38/EGS ter načeli preglednosti in enakega obravnavanja sodelujočih ponudnikov.

(¹) L 199, 9. 8. 1993, str. 84.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Hoge raad der Nederlanden z dne 18. novembra 2005 v zadevi Staatsecretaris van Financiën proti P. Jurriëns Beheer BV

(Zadeva C-406/05)

(2006/C 22/14)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Hoge raad der Nederlanden je s sodbo z dne 18. novembra 2005 v zadevi Staatsecretaris van Financiën proti P. Jurriëns Beheer BV, ki jo je sodno tajništvo prejelo dne 21. novembra 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Hoge raad der Nederlanden predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je uporaba člena 13, B začetek in d začetek ter točke 6 Šeste direktive glede upravljanja investicijskega sklada

odvisna le od narave izvršene storitve ali je odvisna tudi od pogoja, da storitve upravljanja izvrši oseba, ki je v pravnem razmerju z udeleženci zadevnega sklada?

2. Ali se dogovorjena storitev z organizacijo, ki opravlja storitve na področju aktivnosti upravljanja investicijskega sklada, lahko šteje za upravljanje v smislu zgoraj navedene oprostitve, navedene v prvem vprašanju, če oseba, ki izvaja storitev, to izvaja kot upravnik te organizacije?

Predlog za sprejem predhodne odločbe, vložen s sodbo Hof van Cassatie van België z dne 8. novembra 2005 v zadevi Reyners & Sogama bvba proti 1. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2. Državi Belgiji

(Zadeva C-407/05)

(2006/C 22/15)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Hof van Cassatie van België je s sodbo z dne 8. novembra 2005 v zadevi Reyners & Sogama bvba proti 1. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, 2. Državi Belgiji, ki jo je sodno tajništvo prejelo 21. novembra 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Hof van Cassatie van België predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjem vprašanju:

„Ali je treba člen 11a Uredbe Komisije (EGS) št. 1062/87 z dne 27. marca 1987 (¹) o določbah za izvedbo tranzitnega postopka in o ukrepih za njegovo poenostavitev, določenega s členom 1 Uredbe Komisije (EGS) št. 1429/90 (²) z dne 29. maja 1990 o spremembi Uredbe (EGS) št. 1062/87 (³), člen 34 Uredbe Sveta (EGS) št. 2726/90 z dne 17. septembra 1990 o tranzitnem postopku Skupnosti in člen 49 Uredbe Komisije (EGS) št. 1214/92 (⁴) z dne 21. aprila 1992 o določbah za izvedbo tranzitnega postopka in o ukrepih za njegovo poenostavitev razlagati:

— tako, da, čeprav v obvestilu, naslovljenem na deklaranta, ni bil naveden trimesečni rok, v katerem je mogoče uradu odhoda, v vednost pristojnim organom, predložiti dokaz o pravilnosti tranzitne operacije ali o kraju, kjer je dejansko prišlo do kršitve ali nepravilnosti, sodišče lahko na podlagi ustreznih dejstev odloči, da obvestilo, ki ne omenja trimesečnega roka, vendarle izpolnjuje zakoniti cilj obravnavane določbe;

— ali tako, da mora biti v obvestilu, naslovljenem na deklaranta, obvezno naveden trimesečni rok, v katerem je mogoče uradu odhoda, v vednost pristojnim organom, predložiti dokaz o pravilnosti tranzitne operacije ali o kraju, kjer je dejansko prišlo do kršitve ali nepravilnosti, tako da pristojni organ ne more začeti izterjave, preden je izrecno navedel deklarantu, da ima na voljo tri mesece za predložitev zahtevanega dokaza, in če v tem roku dokaz ni bil predložen?“

(¹) UL L 107, str. 1.

(²) UL L 137, str. 21.

(³) UL L 262, str. 1.

(⁴) UL L 132, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena 22. novembra 2005

(Zadeva C-413/05)

(2006/C 22/16)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata K. Simonsson in C. Loggi, zastopnika, je 22. novembra 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2002/84/ES (¹) Evropskega Parlamenta in Sveta z

dne 5. novembra 2002 o spremembi direktiv o varnosti v pomorskem prometu in o preprečevanju onesnaževanja z ladjami (UL L 324, 29.11.2002, str. 53), ali v vsakem primeru s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 13 te direktive;

2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, se je iztekel 23. novembra 2003.

(¹) UL L 324, 29.11.2002, str. 53.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Verwaltungsgerichtshof z dne 22. novembra 2005 v zadevi Tele2 UTA Telecommunication GmbH proti Telekom-Control-Kommission

(Zadeva C-426/05)

(2006/C 22/17)

(Jezik postopka: nemščina)

Verwaltungsgerichtshof je s sklepom z dne 22. novembra 2005 v zadevi Tele2 UTA Telecommunication GmbH proti Telekom-Control-Kommission, ki ga je sodno tajništvo prejelo 1. decembra 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Verwaltungsgerichtshof predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali se člena 4 in 16 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) (¹) razlaga tako, da se pod „zadevnimi strankami“ razume tudi taka podjetja, ki na zadevnem trgu delujejo kot konkurenti, z ozirom na katerega mu niso naložene, ohranjene ali spremenjene specifične obveznosti?